

INFORMAȚII SUPLIMENTARE:

Beneficiar:
FUNDAȚIA UMANITARĂ "ADAM-MĂDĂLIN"

Adresa:
Municipiul Suceava, str. 6 noiembrie nr.5, bl.5, sc.A, ap.8
telefon: +40740526056
e-mail: madalinsv@yahoo.com.

În cadrul proiectului „Patrimoniul cultural al germanilor din Bucovina” se urmărește promovarea diversității culturale a etniei germanilor din Bucovina, cu o lungă și bogată tradiție pe teritoriul județului Suceava, care au o contribuție semnificativă la dezvoltarea vieții sociale și culturale a acestei zone, încă din perioada Imperiului austro-ungar.

Germanii din zona istorică Bucovina au avut o contribuție majoră la dezvoltarea regiunii, fiind denumiți și "purtători de cultură". Primii coloniști vorbitori de limbă germană s-au stabilit în Bucovina după anul 1775, provenind din diferite zone ale Imperiului Austriac dar și din spațiul germanic, precum Renania, Baden-Baden, Hessa, Boemia și Moravia.

Germanii au fondat localități proprii sau cartiere în localitățile existente în provincie. Astfel de localități sunt Gura Putnei, Voievodeasa, Poiana Micului sau Bădeuți. O parte însemnată a nemților s-a stabilit în orașe precum Cernăuți, Rădăuți, Suceava, Vatra Dornei sau Gura Humorului, localitate în care, în 1930, reprezentau majoritatea populației. Germanii au avut un rol determinant în crearea unor comunități prospere, alături de moldovenii care locuiau aici și au conviețuit în bune condiții cu membrii tuturor comunităților etnice prezente sau care au venit ulterior în regiune. Prin muncă, perseverență și chiar încăpățănare, germanii au reușit să creeze și să întrețină comunități înfloritoare, contribuind la progresul general al societății.

Ne dorim promovarea diversității patrimoniului cultural al comunității germanilor din județul Suceava, prin facilitarea accesului și diversificarea publicului interesat la cultura, tradițiile și meșteșugurile specifice acestei etnii.

Tradițiile de Crăciun ale germanilor din Bucovina

Proiectul „Patrimoniul cultural al germanilor din Bucovina” este co-finanțat de Administrația Fondului Cultural Național – AFCN, în cadrul sesiunii de finanțare I/2024, aria tematică Patrimoniu Cultural Imaterial.

www.germani.ro

Proiectul nu reprezintă în mod necesar poziția Administrației Fondului Cultural Național. AFCN nu este responsabilă de conținutul proiectului sau de modul în care rezultatele proiectului pot fi folosite. Acestea sunt în întregime responsabilitatea beneficiarului finanțării.

BENEFICIAR:

A - M
Fundatia Umanitara
"ADAM - MADALIN" Suceava

Tradițiile de Crăciun ale germanilor din Bucovina

Atmosfera Sărbătorilor de iarnă este prefațată de o perioadă de patru săptămâni înaintea Crăciunului, cunoscută sub numele de Advent. Sunt zile de bucurie și împlinire spirituală în așteptarea nașterii Domnului.

O tradiție de dată relativ recentă (secolul XIX) s-a generalizat în spațiul etnic german – confecționarea Cununii de Advent. Acest obicei a apărut în sec.XIX, la Hamburg în următorul context: acolo trăiau mulți copii orfani, care cerșeau și dormeau pe străzi. Unii deveneau mici delincvenți și ajungeau în închisoare. Un tânăr pastor evanghelic, Johann Heinrich Wichern (1808-1881) a cumpărat o casă mare în Hamburg, a restructurat-o și a început să adune copiii de pe stradă, să le dea un acoperiș și ceva de mâncare. Anul 1838 poate fi considerat anul întemeierii casei numite "Rauhe Haus". El i-a învățat pe acei copii o meserie, unii devenind cizmari, alții pictori, grădinari, croitori, astfel încetând a mai cerși și învățând să-și câștige singuri pâinea.

În fiecare an, în timpul Adventului, tânărul pastor Wichern organiza un moment de rugăciune. În Adventul anului 1838, dorind să facă mai frumos acest timp pentru oaspeții săi, s-a gândit ca fiecare copil să aprindă câte o lumânare colorată, începând cu 1 decembrie, în timpul momentelor de rugăciune. Din 1840, în fiecare an, avea loc o scurtă ceremonie religioasă: pastorul și copiii se adunau în dormitor, Wichern povestea despre Advent și Crăciun și se cântau multe cântece - *Advent, Advent, / ein Lichtlein brennt. / Erst ein, dann zwei, / dann drei, dann vier, / dann steht das Christkind vor der Tür.* Deoarece în fiecare zi se aprindea câte o lumânare, acel moment s-a numit *Kerzenandacht* (celebrarea lumânărilor). Un prieten de al pastorului a pregătit un cerc de lemn pe care s-au așezat lumânările, așa încât să pară o mare "coroană de lumină" - *Lichterkranz*. Se ajungea la Crăciun cu toate cele 24 de lumânări aprinse.

Deoarece le plăcea foarte mult acest obicei, începând cu anul 1851, chiar copiii au început să ornamenteze coroana cu ramuri de brad, ca semn al vieții. Multe persoane au găsit coroana de Advent atât de frumoasă, încât au vrut să aibă și ei în casa lor ceea ce se numea Coroana de lumină. În felul acesta uzanța aceasta a ieșit din acel ambient și s-a răspândit mai ales în familii. Dar cine avea în casă un loc atât de mare ca să atârne o coroană de Advent pe care să stea 24 de lumânări? Astfel s-a micșorat numărul lumânărilor ajungându-se doar la patru, după cele patru duminici ale Adventului: trei de culoare violet și una de culoare roșie.

Cunună de Advent

Alături de cununa de Advent trebuie menționat și calendarul de Advent cu varianta cea mai apreciată de copii – dulăpiorul cu sertărașe în care puneau dulciuri.

La 4 decembrie se celebra Sfânta Barbara, când se tăia o ramură de cireș și se așeza într-o vază în casă. De obicei, înflorește de Crăciun și este simbolul norocului pentru anul viitor și parfum de primăvară în sezonul hibernal friguros.

Sfântul Nicolae (Heiliger Nikolaus), celebrat pe 6 decembrie, este un personaj foarte iubit de către copii, cărora le aduce daruri dacă au fost cuminți sau o vârguță celor neascultători. Această sărbătoare dădea și startul pregătirilor de Crăciun atât pe partea culinară (tăierea porcului și facerea cârnaților, prepararea de turtă dulce/ *Lebkuchen* și *fursecuri*) cât și pe cea festivă, presupunând ornarea bradului cu lumânări și o stea pe vârf, dar și pregătirea de către copii a unui spectacol de Crăciun, sub îndrumarea preotului sau a învățătorului.

Ajunul Crăciunului era întâmpinat cu douăsprezece feluri de bucate de post, din care nu lipseau borșul cu urechiușe sau sfecla cu hrean. Întreaga comunitate se aduna la biserică pentru slujba de Crăciun, apoi fiecare familie mergea acasă pentru a primi colindătorii. După slujba religioasă era pusă în scenă povestea nașterii lui Isus (*Krippenspiel*), adeseori în simbioză cu *Vespererele*, făcându-și apariția și Moș Crăciun (*Kriss Kringle*) pentru a împărți darurile copiilor. Casa Germană, ornată și aceasta cu brad, era locul desfășurării balului de Crăciun și a petrecerii de *Revelion* (*Sylvesterabend*).

Petrecere de Crăciun la germani

Slujbă de Advent în Suceava